

[Søren P. Larsen.]

kunde finde bedre Fordelingsregler, for der hører ikke saa megen Opfindsomhed til at fordele udelukkende efter Folketal, naar man ser bort fra de Trangsaarsager, der kan være indenfor de forskellige Kommuner. Ogsaa Tallet af arbejdsløse kunde være bestemmende, og der kunde ogsaa være Tale om et andet Forhold, som vi brugte i en af Lovene: Fordeling i Forhold til ydet Hjælpekassehjælp. Mod selve Kødfordelingen skal vi fra vor Side ikke indvende saa meget, hvis vi kunde faa mere rationelle Fordelingsregler end dem, der er skitseret i Forslaget, og der saa for Resten ikke blev fordelt Kød, førend vi har Kornkassen med dens 2 Mill. Kr., thi de Ting kommer vel ogsaa til at følges nogenlunde ad. Det er vel kun et Tilfælde, at vi behandler dette Lovforslag før det andet, for det er i det andet, Midlerne findes, og saa længe Kornordningen og Kornkassens Millioner ikke er kommet frem, har vi god Tid til indenfor det Udvalg, som antagelig bliver nedsat, at drøfte hele dette Forhold.

Det andet Forslag, som er fremsat af den højtærede Regering, er Forslag om Udvidelse af Retten til Understøttelse. Jeg maa jo sige, at naar jeg ser paa den Fortsættelseshjælp, som vi gav i Fjor Vinter, den Fortsættelseshjælp, vi har givet i Sommer, og hvorom der kunde skabes Flertal, at da skaffede man blandt andet en Del af Midlerne til Veje derved, at de, der havde Beskæftigelse, var med til at yde et rimeligt Bidrag, et Bidrag, vi under Forhandlingerne fik sat op, saaledes at det blev 30 Ø. pr. Uge, som hver forsikret beskæftiget Arbejdsløshedskassemedlem har udredet i denne Periode. Det finder jeg intet som helst af i dette Forslag, og naar jeg ser paa de Satser, vi havde i de forrige Love, og de Satser, som er stillet op her, maa jeg sige, at det ser ud, som om man er kommet lidt let til det ved Udarbejdelsen af Forslaget. Der er jo kun Tale om en simpel Forlængelse. Man forøger Dagetallet for en Del af dem, der har Fortsættelseskasser, fra 70 til 140 og kalder det saa Fortsættelseshjælp. Jeg vil gerne spørge, om det er Regeringens faste Opfattelse, at disse Satser for de enkelte skal ligge paa samme Højde, som de ligger i Forslaget, eller man vil forhandle om Satser, som ligger paa Linie med de Satser, vi har haft i Love, som der har været samlet stort Flertal om her i Tinget.

Endvidere er der i § 2 stillet Forslag om at udvide Understøttelsen for dem, der har opbrugt deres Hjælp, og for dem, der

paa Grund af de vanskelige Forhold ikke har haft tilstrækkelig Beskæftigelse, og dem, der har indmeldt sig saa sent, at de endnu ikke er berettigede til Understøttelse. Om Understøttelsen i denne § 2 gælder det, at det er en Understøttelse, som skal løbe i 140 Dage; de understøttede, der kommer ind under § 1, er jo ikke under nogen Trang i Øjeblikket, fordi der har man Fortsættelseskassernes 70 Dage at løbe paa. Der kan muligvis under § 2 findes Kasser, som er uheldigt stillet, og vi fra vor Side har altid stillet os saaledes, at hvor der er urimelige og ganske uheldige Forhold, har vi adskillige Gange været med til at afbøde dette, og det er muligt, at man under en Udvalgsbehandling kunde faa nærmere at vide, hvorledes Forholdet ligger indenfor disse Kasser, som er nævnt i § 2, udover det, som findes i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Dernæst foreslaar man, at Statskassen skal refundere fuldt ud Arbejdsløsheds-kassernes og Fortsættelseskassernes Udgifter, og bagefter skal Staten tage Trediedelen af Udgifterne fra Kommunerne efter det Refusionsforhold, vi kender. Jeg vil sige, at hvor der er Tale om en ekstraordinær Hjælp, kunde der maaske ogsaa være Tale om, at den Kommune, som skal nyde godt af denne Lovgivning, bidrog udover det, man bidrager gennem Refusionspaabudet derigennem, at Opholdskommunen bar en Del. Det er jo saaledes, at hvis Understøttelsen hører op, falder man efter 1. Oktober over paa Kommunehjælp, og derved vil Kommunerne komme til at bære en ret betydelig Del. Og da denne Lovgivning er tilsigtet som en Hjælpe-lovgivning, vil det være rimeligt at se den ud fra det Hensyn, at ellers vil man gennem Kommunehjælpen komme til at bære en ret betydelig Del af de Udgifter, det drejer sig om her. Endvidere er der Forslag vedrørende de Kasser, som har etableret sig med Fortsættelseskasser, før vi gennemførte Socialreformen, idet man mener, at de skulde være noget forfordelt derved, at deres Medlemmer har baaret Byrden, som var større, end Medlemsbyrden har været indenfor de Kasser, der etablerede sig, efter at Arbejdsløshedsloven blev gennemført i 1932 og Fortsættelseskasserne blev oprettet. Jeg vil sige, at hvis der er uheldige Forhold der, som det ser ud til efter Regeringens Forslag og de Bemærkninger, der ledsager det, vil det være rimeligt at tage op til Under-søgelse og Prøvelse, hvor stort det Beløb skal være, man i dette Forhold skal yde dem, der her er Tale om. Men ser man